

[Valbak.]

tuationer i særlig grad som en svær afbalanceringsopgave. Så vidt jeg kan se, er det årsagen til, at vi er ude i en stor detaljerigdom og i noget, der gør dette til besværligt stof.

Men så vidt jeg alligevel kan se, er hovedbruddet lykkedes lige over for de hensyn, som jeg omtalte før.

Nu skal jeg ikke komme ind i substansens svære detaljer; jeg synes, udvalgsarbejdet er bedst egnet til det, ikke mindst i denne sag, men dér må vi så til gengæld også afprøve de forskellige løsningsforslag over for den virkelighed, vi kommer til at stå over for i forbindelse med eventuel tiltrædelse af EF.

Det er mig en personlig glæde, at det foreslås, at der gives mulighed for at tage invalidepension med ud af landet i større omfang, end tilfældet er i dag. Sydens sol er godt for mange af de invaliderende lidelser, som vi pådrager os oppe i det nordiske klima. Derfor kan liberale regler på det område blive til stor gavn for mange enkeltpersoner og for vores samfund. Det kan vi altså tiltræde.

Forslaget om en deling af ægteparpensionen skal vedtages, uanset om vi kommer i EF eller vi ikke gør det. Det er ministerens oplæg, og det er vi i høj grad enige i. Når vi fra tingets talerstol har diskuteret pensionsproblemer i de senere år, har mit parti talt for, at vi fik taget hul på dette faktiske eksempel på kønsdiskrimination.

Vi har noteret os, at pensionsbeløbet efter forslaget fortsat vil være forskelligt for gifte og for ugifte. Jeg går ud fra, at der er tale om tungtvejende økonomiske hensyn, om prioritering med andre ord, ikke om principielle.

Vi kan tilsige forslagene som helhed velvillig behandling i udvalget.

Kurt Brauer: Det er umådelig uoverskuelige forslag, der er blevet lagt på vores bord, ja, de blev lagt der som en duplikeret stabel papir den 21. marts, da de blev fremsat, og først her til middag har vi fået dem i tryk stand. Det er nu ikke det eneste, der gør dette lovkompleks uoverskueligt. Det er betydelig værre, at det er umuligt at læse noget om for den enkelte dansker, hvordan han får det, såfremt vi kommer ind i Fællesskaberne.

Disse forslag har også på grund af den korte tid, der er gået siden fremsættelsen og frem til førstebehandlingen, ikke kunnet være genstand for en offentlig debat, og det plejer ellers at være sundt for fremsatte lovforslag og sundt for gangen her i tinget, at vi får den slags ting til offentlig debat, at de bliver diskuteret i befolkningen, at de bliver diskuteret i pressen. Det har ikke kunnet lade sig gøre, påsken er jo også kommet imellem. Men det værste er ikke engang det heller. Det værste er det, som jeg lige kort var inde på, at selv om de skulle have ligget i lang tid, selv om de var blevet ordentligt publiceret, og selv om de havde fået den fornødne presseomtale, ville det alligevel have været umuligt ved hjælp af de foreliggende lovforslag at give den enkelte borger en fornemmelse af, hvordan hans egne personlige vilkår vil blive, såfremt disse lovforslag går hen og bliver vedtaget, og det må siges at være en ganske alvorlig mangel ved et forslag. De fleste ordførere heroppe har været inde på, at dette er kompliceret, indviklet, næppe til at forstå og den slags ting, og alle har sagt, at de nødig ville gå ind i den indviklede materie osv. osv. Det skyldes jo simpelt hen, at der formodentlig heller ikke er nogen af folketingsmedlemmerne, der, uanset hvor meget de har arbejdet med disse lovforslag, er klar over konsekvenserne af dem. Jeg plejer ikke at sætte mit lys under en skæppe, men jeg forstår ikke et hak af, hvad der står i disse lovforslag. Det må jeg ærligt og åbent indrømme.

Man kan selvfølgelig fæstne sig ved nogle hovedprincipper i lovforslagene, og de er nemme at forstå, men det er konsekvenserne af at gennemføre det, som står i lovteksten i dag, som man burde have kunnet diskutere principielt her ved denne førstebehandling.

Nu hjælper de taleksempler, som hr. Albertsen nævnte, noget på det, når vi får dem i fortrykket, og det skal hr. Albertsen da have tak for, for det er oplysninger af den karakter, der gør det muligt for befolkningen at deltage i lovgivningsarbejdet, som de faktisk bør gøre det. Men vel, så må udvalget lave det arbejde, som ikke er lavet på forhånd, så må udvalget gå i gang med at sørge for, at hver eneste borger kan udlæse deres egen situation af den betænkning, der kommer til af foreligge, og så må vi sikre